7.1.3

4b (אתמר שני ימים טובים) → 6a (דנהרדעי)

- ן) וַיּאמֶר אֶל הָעָם הֵיוּ וְלנִים לִשְׁלשֶׁת יָמִים אַל תִּגְשׁוּ אֶל אִשֶּׁה: שמות יט, טו 2) לַדְּ אֱמֹר לָהָם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֱלֵיכֶם: *דברים ה, כו* 3) לֹא תִגַע בּוֹ יָד כִי סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרָה יִיָּרָה אָם בְּהֵמָה אָם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשׁדְּ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר: שמות יט, יג 4) וְאִישׁ לֹא יעָלֹה עִמִּדְּ וֹגִם אִישׁ אֹל יִרָא בָּכֹל הִהָר גִם הצאן וְהִבּקָר אַל יִרְעוּ אַל מוּל הִהָּר הִהוּא: שִּמוּת *לִד, ג*
- I. Status of egg laid on 1st day ה"ה vis-à-vis eating on 2nd day ה"ה
 - a. "לי אלול", rest of day is treated as קדוש appear on afternoon of "ל' אלול", rest of day is treated as
 - i. Even though: the next day is → ruling of 2 days is even in בי"ד where they know which day it is
 - b. מקנת ריב"ז after מקנת ריב"ז, after מקנת ריב"ז after ביצה, מרבן is permitted on 2nd day
 - i. Challenge: how do רב ושמואל reconcile their position with משנה about 'תקנת ריב"ז?
 - 1. Answer#1: for בני בבל, who still keep 2 days (as per original תקנה), prohibited
 - 2. Answer#2 (דב יוסף): it remains אסור re: 2 days מנין was passed in a מנין was passed in a מנין
 - a. Requires: another collegium to annul it (דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו)
 - b. $\it Proposal$: perhaps מנין also assembled מנין to permit ביצה on $2^{\rm nd}$ day
 - i. Response: he never annulled that law; he reformulated קבלת עדות החדש
 - ii. Challenge (אביי): ביצה was never prohibited outright on 2nd day ה"ח
 - 1. Rather: it is the result of דין עדות and should have been annulled
 - a. Along with: תקנת ריב"ז
 - 3. Answer#3 (ייבנה ביהמ"ק : and people will eat ביצה on 2nd day in error
 - a. *Unlike עדות* controlled by בית דין and they won't err
 - 4. Answer#4 (ריב"ז: (רבא) s ruling only dealt with time of קבלת עדות
 - a. If: they came late, we would still treat 1st day as קדוש
- II. Tangent for the rule that דין מנין אחר להתירו: vv. 1-2 (דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו: vv. 1-2 (דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו)
 - a. We might have thought: that it was permitted for מצות עונה
 - i. Counter: permission to ascend mountain also required מנין להתירו (vv. 3-4)
 - b. We might have thought: that this only applies to איסורי
 - i. Counter: מעשר שני ה:ב made a תקנה to bring all י-ם to beautify city
 - 1. Yet: מנין could "violate" it because it had been annulled במנין
 - 2. Implication: even this תקנה דרבנן requires מנין להתירו
- III. Tangent: status of מת in re שני ימים טובים של ר"ה
 - a. איז בא 1st day buried by non-Jews; 2nd day, by Jews (even ביצה unlike ביצה)
 - b. *"same rule applies to ביצה*, since we never have 30 days in אלול since איזרא since 'real' day is 1st שלול since אלול 'real' day is 1st אלול
 - c. *דב אשי* refused to set up עירוב תבשילין on 1st day ה"ד for 2nd day rejected נהרדעי